

Ali Akbar Salehi, de seixanta anys d'edat, és el director general de l'Organització d'Energia Atòmica de l'Iran, l'agència responsable del programa nuclear de la república islàmica. En aquesta entrevista ens parla sobre les exigències i les negociacions amb les potències occidentals i sobre les conseqüències de les sancions.

Des del vostre nomenament, al juliol, com a director de l'Organització d'Energia Atòmica iraniana us heu compromès a treballar per “restaurar la confiança” entre el vostre país i occident. Quines han estat les mostres de la vostra voluntat d'entesa?

—Evidentment, no hi ha cap canvi en la nostra política atòmica associat al meu càrrec. Les decisions fonamentals les prenen el líder suprem de la revolució, l'aiatol·là Ali Khamenei, i el president Ahmadinejad. Però hi ha un cert marge de llibertat. De manera que he complert el meu compromís de dues maneres: hem permès que l'Agència Internacional d'Energia Atòmica (AIEA) inspeccione el reactor d'aigua pesant en construcció de la planta d'Arak, i hem facilitat la supervisió de la planta d'enriquiment d'urani de Natanz. Dues mostres de la nostra voluntat de cooperar.

—**Són compromisos endarrerits, que l'Iran finalment ha complert.**

—Nosaltres no ho veiem així. Seguim estrictament el pla de treball que marcàrem amb l'AIEA. N'eren dos punts pendents i ara ja els hem resoltos.

—**Però per a la comunitat internacional el punt més conflictiu continua sense resoldre's. L'urani enriquit de la planta de Natanz, amb el qual tanqueu el cicle de producció nuclear, podria utilitzar-se per fabricar una bomba atòmica.**

—Produir urani poc enriquit per a l'ús civil és un dret indiscutible. No hi renunciarem; no ho farà mai cap govern iranià.

—**El termini que us han fixat les potències occidentals s'acaba a final d'aquest mes. Si l'Iran no accepta**

“L'Iran no cedirà a les pressions”

les propostes dels EUA i d'Europa, haurà de preparar-se per a sancions pitjors.

—És una amenaça? Ens acuseu una vegada i una altra de voler fabricar armes nuclears, però no es converteix en realitat perquè ho repetiu mil vegades. El món occidental ha ordit una història completament falsa sobre l'Iran.

—**L'any 2002, quan éreu el representant permanent de l'Iran a l'AIEA, a Viena, membres de l'oposició a l'exili van fer saber l'existència de la planta d'enriquiment de Natanz, en procés de construcció, a les centrifugadores de la qual es va trobar urani altament enriquit.**

—Lavors encara teníem temps per a registrar les instal·lacions de Natanz. I l'urani trobat a les centrifugadores provenia de la planta d'on havíem adquirit l'equip, que no era nou.

—**Del mercat negre internacional?**

—Sí, és cert que hem comès alguns errors. Però feu una ullada a l'informe anual de l'Agència Internacional d'Energia Atòmica. Hi trobareu errors de més països, que hom passa per alt. L'Iran és l'únic país castigat pels seus errors, perquè políticament ens han de fer passar per l'adreçador.

—**El reactor d'aigua pesant d'Arak no té gaire sentit en termes de política energètica, però prompte pot produir el plutoni apropiat per a les armes nuclears. Amb la creació de míssils de llarg abast, que podrien utilitzar-se per a armament nuclear, i amb l'acumulació de 1.400 quilograms d'urani poc enriquit, que si es continuara enriquint seria suficient per a fabricar almenys una bomba atòmica...**

—...podeu continuar. L'Iran és una república sobirana. Amb una política autònoma, també pel que fa a la política energètica.

—**...provoqueu realment sancions més dures.**

—No és la nostra intenció. Per això, ja hem donat moltes mostres de la nostra disposició a cooperar.

—**El vostre govern ha fomentat la desconfiança precisament per “la falta de cooperació”, segons diu l'últim informe dels inspectors de l'AIEA.**

—En aquest informe es fa referència a uns documents que suposadament provenen de l'Iran, amb els quals es prova la nostra ambició de crear bombes atòmiques. Ja hem explicat que es tracta de falsificacions.

—**El director general de l'AIEA, Mohàmmad el-Baradei, ha afirmat que aquests plans “encaixen i tenen sentit”.**

—Però això no constitueix cap prova d'autenticitat. Occident ha creat una imatge de l'Iran que no té res a veure amb la realitat.

—**Les eleccions presidencials del 12 de juny a l'Iran han mostrat, si de cas, que és el vostre govern que s'ha creat una realitat pròpia. La victòria electoral d'Ahmadinejad ha suscitat una gran controvèrsia al món occidental, de la mateixa manera que a l'interior del país.**

—Hi ha milions de persones que donen suport a aquest govern, elegit en un procés democràtic, malgrat que en efecte s'hagen originat conflictes i disparitat d'opinions.

—**Potser els líders iranians poder reprimir l'oposició de l'interior del país. Però occident continuarà insistint en la qüestió nuclear. Ara, l'Agència Internacional d'Energia Atòmica de l'ONU vol parlar amb**

Des del mes de juliol, Ali Akbar Salehi és el director general de l'Agència d'Energia Atòmica de l'Iran.

EFE

EL TEMPS

Ali Akbar Salehi defensa la sobirania de l'Iran, també pel que fa a política energètica, però nega que el país tingui intenció de fabricar armes nuclears.

“Si occident manté les sancions, tenim mitjans per a resistir. Superarem les dificultats”

Mohsen Fakhrizadeh-Mahabadi, que creuen que és el científic responsable dels plans nuclears que els inspectors han trobat.

—Cada vegada que responem una pregunta hi ha una nova exigència. A les potències occidentals realment no els interessa el nostre programa nuclear, sinó doblegar l'Iran a la seua voluntat.

—Si no amagueu res, doncs permeteu que els vostres experts responguen.

—Som un poble intel·ligent, sabem perfectament qui són els nostres enemics. Però no cedirem a exigències injustificades. A més a més, les sancions també tenen una part positiva.

—No pot ser que ho digueu seriósament. De debò penseu que, en cas sancions, la gent donarà suport al govern —ja colpejat— del president Ahmadinejad, en lloc d'oposar-s'hi?

—No subestimeu l'efecte de la solidaritat. Mireu què hem aconseguit malgrat trenta anys d'embargament dels EUA. Fins i tot hem posat en òrbita un satèl·lit, som l'únic país islàmic que ho ha aconseguit.

—Però aquest hivern la població iraniana es congelarà i haurà de deixar d'anar amb cotxe si occident decreta un embargament sobre el gas natural i la gasolina. Tant us és el benestar del vostre poble i l'economia del país?

—És clar que no. Però si occident manté les sancions tenim mitjans i capacitat per a resistir. Encara que el futur immediat no sembla gaire encoratjador, a llarg termini superarem totes les dificultats.

—La població iraniana de segur que s'estimaria més un poc de prosperitat en el present. Fa setmanes que el representant de política exterior de la Unió Europea, Javier

“Sabem bé que fabricar bombes no ens donarà més seguretat, sinó tot al contrari”

Solana, espera una resposta de Teheran. Han perdut importància els socis europeus de l'Iran?

—Estem sorpresos de la poca intel·ligència dels europeus, que entenguen tan poc el nostre punt de vista. A llarg termini els europeus ens necessitaran més que no pas nosaltres ara a ells. I, tot siga dit, a Solana ja li hem respost. L'Iran començarà les converses amb els cinc membres permanents del Consell de Seguretat i amb Alemanya l'1 d'octubre.

—Però no heu posat damunt la taula cap proposta concreta.

—Estem disposats a negociar, però sense condicions prèvies. Volem que ens tracten com a iguals, no que ens imposen res. No és important que vulguem parlar amb occident sobre problemes com l'Iraq i l'Afganistan?

—És clar que ho és, però això no us portarà gaire lluny en la qüestió nuclear. Fins i tot un dels vostres socis tradicionals, Alemanya, fa pressió per enfortir les sancions.

—I on ens portarà? Només demanem als nostres socis europeus i també als nostres amics alemanys que siguin realistes i més pragmàtics.

—Doncs potser Israel té raó quan diu que el programa nuclear de Teheran només es podrà aturar amb una ofensiva militar.

—Ens prenem seriosament cada amenaça. Però Israel no serà tan estúpid d'atacar l'Iran. No es pot permetre una error tan greu.

—Amb aquesta afirmació potser us equivoqueu molt.

—Estem ben a l'aguait. Estem preparats per a les pitjors accions. Però no ens doblegarem davant les amenaces. L'Iran no cedirà a les pressions.

—La setmana passada, el japonès Yukiya Amano va ser escollit nou director de l'AIEA, en substitució de Mohàmmad el-Baradei. Al final del seu primer mandat, d'ací a quatre anys, Teheran tindrà armes nuclears?

—No, volem controlar la tecnologia nuclear sense restriccions. Però sabem ben bé que fabricar bombes no ens donarà més seguretat, sinó tot al contrari.

*Dieter Bednarz
Traducció de Sara Roca*